

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
89/C 133/01	Ecu	1
89/C 133/02	Αποτελέσματα των δημοπρασιών (κοινοτική επισιτιστική δοήθεια)	2
89/C 133/03	Ανακοίνωση της Επιτροπής δάσει του άρθρου 115 της συνθήκης ΕΟΚ	2
89/C 133/04	Ανακοίνωση για την έναρξη επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ενσφαίρων τριβέων με μέγιστη εξωτερική διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά καταγωγής Ιαπωνίας και ανακίνησης της διαδικασίας σχετικά με αυτές τις εισαγωγές	3
	Δικαστήριο	
89/C 133/05	Υπόθεση 75/89: Προσφυγή της Società Italiana Vetro SpA (SIV) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 1989	5
89/C 133/06	Υπόθεση 76/89: Προσφυγή της Radio Telefis Eireann (RTE) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 1989	6
89/C 133/07	Υπόθεση 77/89: Προσφυγή του British Broadcasting Corporation και της BBC Enterprises Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 1989	6
89/C 133/08	Υπόθεση 91/89: Προσφυγή της Independent Television Publications Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Μαρτίου 1989	7
89/C 133/09	Υπόθεση 97/89: Προσφυγή Fabbrica Pisana SpA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Μαρτίου 1989	8

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
89/C 133/10	Υπόθεση 98/89: Προσφυγή της PPG-Vernante Pennitalia SPA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Μαρτίου 1989	10
89/C 133/11	Υπόθεση 146/89: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 24 Απριλίου 1989	12

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu (¹)

29 Μαΐου 1989

(89/C 133/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου con.	43,5594	Ισπανική πεσέτα	131,393
Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου fin.	43,6836	Πορτογαλικό εσκούδο	171,913
Γερμανικό μάρκο	2,08023	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,03540
Ολλανδικό φιορίνι	2,34467	Ελβετικό φράγκο	1,81765
Λίρα στερλίνα	0,659492	Σουηδική κορόνα	6,98120
Δανική κορόνα	8,10151	Νορβηγική κορόνα	7,49010
Γαλλικό φράγκο	7,04436	Δολάριο Καναδά	1,24662
Ιταλική λίρα	1505,79	Αυστριακό σελίνι	14,6427
Ιρλανδική λίρα	0,777972	Φινλανδικό μάρκο	4,62204
Δραχμή	177,023	Γιεν	147,752
		Δολάριο Αυστραλίας	1,39825
		Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,77965

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής του Ecu στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης σε υπηρεσία τέλεξ αυτόματης απάντησης (με αριθ. 21791) που δίνει ημερήσια στοιχεία που αφορούν τον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2626/84 (ΕΕ αριθ. L 247 της 16. 9. 1984, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

Αποτελέσματα των δημοπρασιών (κοινοτική επισιτιστική δότηση)

(89/C 133/02)

σε εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2200/87 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1987 για τις γενικές διατάξεις της συγκέντρωσης στην Κοινότητα των προϊόντων που χορηγούνται ως κοινοτική επισιτιστική δότηση (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 204 της 25ης Ιουλίου 1987, σ. 1*)

22 και 23 Μαΐου 1989

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ.	Δράση αριθ.	Παρτίδα	Δικαιούχος	Προϊόν	Ποσότητα (τόνοι)	Στάδιο παραδόσεως	Αριθμός προσφερόντων	Υπερθεματιστής	Τιμή δημοπρασίας (Ecu/τόνο)
Απόφαση της Επιτροπής 27. 4. 89	82/89	A	PAM/...	BO	45	EMB	4	VIV — Vreeland (NL)	1 889,74
1046/89	90/89 91/89	B C	PAM/Πακιστάν PAM/Πακιστάν	LEP LEP	1 000 500	EMB EMB	4 7	Hoogwegt — Arnhem (NL) Rumi — Rungis (F)	1 697,00 1 696,50
1197/89	83/89	A	Σιέρρα Λεόνε	LEPv	400	DEB	5	Hoogwegt — Arnhem (NL)	1 759,00
Απόφαση της Επιτροπής 2. 5. 1989	1312/88	1	UNRWA/Ισραήλ	ECR (1)	29 400	DEB	5	Cer. Far — Voghera (I)	8,26

(1) Έκτακτες σύνθετες παρτίδες.

BLT: Μαλακό σιτάρι
FBLT: Αλεύρι μαλακού σιταριού
CBL: Μακρόκοκκο λευκασμένο ρύζι
CBR: Στρογγυλό λευκασμένο ρύζι
BRI: Θραύσματα ρυζιού
FHAF: Νιφάδες δρώμης
MAI: Καλαμπόκι
SOR: Σόργο
DUR: Σκληρό σιτάρι

GDU: Σιμιγδάλη σκληρού σίτου
FMAI: Αλεύρι καλαμποκιού
GMAI: Πλιγούρι καλαμποκιού
LEPv: Βιταμινούχο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη
LENP: Πλήρες γάλα σε σκόνη
LEP: Αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη
BO: Βουτυρέλαιο
B: Βούτυρο
SU: Ζάχαρη

HOLI: Ελαιόλαδο
HCOLZ: Ραφινάρισμένο κραμβέλαιο
HPALM: Ημιεξυγνισμένο φοινικέλαιο
HTOUR: Εξευγενισμένο ηλιέλαιο
DEB: Παράδοση στο λιμάνι εκφόρτωσης — εκφορτωμένο
DEN: Παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης — μη εκφορτωμένο
DEST: Παράδοση στον τόπο του τελικού προορισμού
EMB: Παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης

Ανακοίνωση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 115 της συνθήκης ΕΟΚ

(89/C 133/03)

Η Επιτροπή, με την απόφαση C(89) 934 της 25ης Μαΐου 1989 εξουσιοδότησε τη Γαλλική Δημοκρατία να αποκλείσει της κοινοτικής μεταχείρισης υποδήματα, των κωδικών ΣΟ ex 6401, ex 6402, ex 6403, 6404, 6405 καταγωγής Ταϊβάν και Νότιας Κορέας που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα άλλα κράτη μέλη.

Η απόφαση ισχύει μετά την ημερομηνία της παρούσας απόφασης έως τις 31 Δεκεμβρίου 1989.

Το κείμενο της απόφασης διατίθεται στις υπηρεσίες της Επιτροπής Βρυξέλλες, τηλέφωνο: (02) 235 23 64, τηλεφάξ: (02) 235 01 20 έως 235 01 21.

Ανακοίνωση για την έναρξη επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ενσφαιρών τριδέων με μέγιστη εξωτερική διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά καταγωγής Ιαπωνίας και ανακίνησης της διαδικασίας σχετικά με αυτές τις εισαγωγές

(89/C 133/04)

Η Επιτροπή έλαβε αίτηση για επανεξέταση των παραπάνω μέτρων και για ανακίνηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

Καταγέλλων

Η καταγγελία υποβλήθηκε από την Ομοσπονδία Ευρωπαϊκών Ενώσεων Κατασκευαστών Ενσφαιρών Τριδέων (FEBMA) εξ ονόματος των κοινοτικών παραγωγών των οποίων η συνολική παραγωγή αντιπροσωπεύει σχεδόν ολόκληρη την κοινοτική παραγωγή των εν λόγω εμπορευμάτων.

Προϊόν

Τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο αυτής της επανεξέτασης είναι ένσφαιροι τριδείς (ρουλεμάν με μπίλιες) με μέγιστη εξωτερική διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 8482 10 90.

Προηγούμενη διαδικασία

Το Σεπτέμβριο 1979 η Επιτροπή άρχισε διαδικασίες αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ενσφαιρών τριδέων και τριδέων με κωνικούς κυλίνδρους καταγωγής Ιαπωνίας, Πολωνίας, Ρουμανίας και Σοβιετικής Ένωσης⁽¹⁾. Η απόφαση της Επιτροπής 81/406/ΕΟΚ, που δημοσιεύθηκε τον Ιούνιο 1981, ανήγγειλε την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων αυτών των χωρών⁽²⁾. Εντούτοις, μετά από αίτηση για επανεξέταση των μέτρων όσον αφορά την Ιαπωνία, η Επιτροπή ανακίνησε τη διαδικασία τον Απρίλιο 1984⁽³⁾. Όσον αφορά τους ένσφαιρους τριδείς με μέγιστη εξωτερική διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά και τους τριδείς με κωνικούς κυλίνδρους, η Επιτροπή, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3669/84⁽⁴⁾ ακύρωσε την προηγούμενη απόφαση για την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων και το Δεκέμβριο 1984 επέβαλε προσωρινούς δασμούς. Τον Ιούνιο 1985 επιβλήθηκαν οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ από 1,2 % έως 21,7 % με τον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1739/85⁽⁵⁾ όσον αφορά τους ένσφαιρους τριδείς με μέγιστη εξωτερική διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά καταγωγής Ιαπωνίας.

Αιτιολόγηση της αίτησης για επανεξέταση

Στην αίτηση για επανεξέταση προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι οι περιστάσεις έχουν αλλάξει από την περάτωση της έρευνας δεδομένου ότι σημειώθηκε αύξηση των περιθωρίων ντάμπινγκ λόγω υψηλότερων κανονικών αξιών στην ιαπωνική εγχώρια αγορά και χαμηλότερων τιμών εξαγωγής προς την Κοινότητα. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της αποτελεσματικότητας των μέτρων που ισχύουν επί του παρόντος.

Ισχυρισμός περί ντάμπινγκ

Προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι οι ένσφαιροι τριδείς πωλούνται στην Ιαπωνία σε χαμηλότερη τιμή από το κόστος κατασκευής τους, συνεπώς, στην καταγγελία αυτή ο ισχυρισμός για αύξηση της πρακτικής ντάμπινγκ βασίζεται στη σύγκριση των κατασκευασμένων κανονικών αξιών με τις τιμές των ομοειδών προϊόντων που εξάγονται στην Κοινότητα. Επίσης προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι, δεδομένου ότι οι Ιάπωνες κατασκευαστές εξάγουν κυρίως σε συνδεδεμένες εταιρείες στην Κοινότητα, οι τιμές πώλησης δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως βάση υπό την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 3 στοιχείο 6) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88⁽⁶⁾. Οι τιμές εξαγωγής που χρησιμοποίησε ο καταγγέλλων πρέπει συνεπώς να κατασκευαστούν με βάση τις τιμές στις οποίες μεταπωλήθηκαν για πρώτη φορά τα εισαγόμενα προϊόντα σε ανεξάρτητο αγοραστή. Προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι, με βάση αυτά τα στοιχεία, τα περιθώρια ντάμπινγκ είναι σημαντικά.

Ισχυρισμός περί ζημίας

Όσον αφορά τη ζημία, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι παρά τα ισχύοντα μέτρα οι Ιάπωνες κατασκευαστές εξακολουθούν να πωλούν τα προϊόντα τους στην Κοινότητα σε τιμές χαμηλότερες από αυτές των κοινοτικών παραγωγών κατά 60 %. Αυτό προκάλεσε σοβαρή συμπίεση των τιμών στην Κοινότητα και υποχρέωσε τους κοινοτικούς παραγωγούς να καθορίσουν τις τιμές τους σε επίπεδα που δεν εξασφαλίζουν περιθώριο κέρδους ή, στην καλύτερη περίπτωση, μόνο χαμηλά κέρδη.

Ο καταγγέλλων θεωρεί επίσης ότι η ζημία θα γίνει σημαντικότερη λόγω των μέτρων αντιντάμπινγκ που εισήγαγαν το Μάρτιο 1989 οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για τους τριδείς καταγωγής Ιαπωνίας. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι οι δασμοί αυτοί, που κυμαίνονται από 21,36 % σε 73,55 % για τους ένσφαιρους τριδείς με μέγιστη εξωτερική διάμετρο υπερβαίνουσα τα 30 χιλιοστά θα αποτρέψουν τους Ιάπωνες να εξάγουν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και ότι τα προϊόντα θα αποσταλούν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα όπου οι δασμοί αντιντάμπινγκ είναι σημαντικά χαμηλότεροι.

Λόγω των παραπάνω, και επειδή, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα τα μέτρα που ισχύουν επί του παρόντος δεν επαρκούν πλέον για την εξουδετέρωση της ζημίας που έχει διαπιστωθεί κατά την προηγούμενη έρευνα, η ευρωπαϊκή διομηχανία ενσφαιρών τριδέων θα υποστεί σημαντικότερη ζημία με περαιτέρω δυσμενείς επιπτώσεις στην αποδοτικότητα, στις επενδύσεις και στην απασχόληση εκτός εάν επιβληθούν σημαντικά υψηλότεροι δασμοί αντιντάμπινγκ.

Διαδικασία

Μετά από διαβουλεύσεις, η Επιτροπή αποφάσισε ότι υπάρχουν αρκετά στοιχεία που να δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας και άρχισε έρευνα σύμφωνα με το

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 235 της 18. 9. 1979, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 152 της 11. 6. 1981, σ. 44.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 101 της 13. 4. 1984, σ. 11.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 340 της 28. 12. 1984, σ. 37.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 167 της 27. 6. 1985, σ. 3.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.

άρθρο 14 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους, απαντώντας ειδικότερα στο ερωτηματολόγιο που απευθύνεται στα μέρη που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται και παρέχοντας αποδεικτικά στοιχεία. Επιπλέον, η Επιτροπή θα ακούσει τις απόψεις των μερών που θα ζητήσουν ακρόαση όταν θα γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους, με την προϋπόθεση ότι θα αποδείξουν ότι ενδέχεται να θιγούν από το αποτέλεσμα της διαδικασίας.

Η παρούσα ανακοίνωση δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) του προαναφερθέντος κανονισμού.

Προθεσμία

Όλες οι πληροφορίες σχετικά με το θέμα αυτό, τα τυχόν επιχειρήματα σχετικά με τον ισχυρισμό περί ντάμπινγκ και

προκύπτουσας ζημίας καθώς και οι τυχόν αιτήσεις ακρόασης πρέπει να αποστέλλονται γραπτώς στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων (Τμήμα I-Γ-2), Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles (1) το αργότερο 30 ημέρες μετά τη δημοσίευση της παρούσας ανακοίνωσης, ή, για τα μέρη που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται, μετά την ημερομηνία λήψεως της επιστολής που συνοδεύει το προαναφερθέν ερωτηματολόγιο, ανάλογα με το ποιά ημερομηνία είναι μεταγενέστερη. Η επιστολή θεωρείται ότι παραλαμβάνεται επτά ημέρες μετά την ημερομηνία αποστολής της.

Εάν οι απαιτούμενες πληροφορίες και τα επιχειρήματα δεν ληφθούν στη δέουσα μορφή εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε παραπάνω, οι κοινοτικές αρχές μπορούν να προδούν σε προκαταρκτικά ή τελικά συμπεράσματα με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 7 στοιχείο 6) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88.

(1) Τέλεξ COMEU B 21877, Τέλεφαξ (32-2) 236 30 21.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της Società Italiana Vetro SpA (SIV) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 1989

(Υπόθεση 75/89)

(89/C 133/05)

Η Società Italiana Vetro SpA (SIV) με έδρα το San Salvo (Chieti), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Ρώμης Luigi Citarella και Crisanto Mandrioli, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Μαρτίου 1989 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση 89/93/ΕΟΚ της Επιτροπής της 7ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με διαδικασία κατ' εφαρμογή των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.906 — Επίπεδη ύαλος) (1),
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση ως προς την φερόμενη παράβαση του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΟΚ,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 του διατακτικού της απόφασης, περί επιβολής προστίμου στην SIV,
- ακόμη επικουρικότερα, να μειώσει κατά δικαίαν κρίσιν το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην SIV.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Μη τήρηση των διαδικαστικών κανόνων και εν πάση περιπτώσει της γενικής αρχής του δικαιώματος της κατ' αντιδικίαν εξέτασης και ειδικότερα του δικαιώματος άμυνας.

Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 1, όσον αφορά τη διαπίστωση υπάρξεως συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικής μεταξύ των ιταλών υαλοποιών: Η Επιτροπή παρέδωκε την υποχρέωση που έχει να αποδεικνύει τα πραγματικά περιστατικά, προς τα οποία συναρτάται στη συνέχεια η νομική εκτίμησή.

Η Επιτροπή παραμέλησε παντελώς να εξετάσει τις σχέσεις που υφίστανται μεταξύ του εμπορίου της υάλου και της

παραγωγικής και εμπορικής δομής των τριών ιταλικών εταιριών, αποφεύγοντας μεταξύ άλλων να ερευνήσει την πιθανή δικαιολογία και τη θεμελίωση των εξεταζομένων φαινομένων βάσει των κανόνων που ισχύουν υπό καθεστώς ολιγοπωλίου από στενή έννοια.

(Όλως επικουρικώς). Η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται παντελώς αποδείξεως ως προς ορισμένες πλευρές της συμπεριφοράς των θιγομένων επιχειρήσεων, παραδείγματος χάριν ως προς τη διαδικασία προμήθειας υάλου στη Fiat, την κατάταξη των πελατών και τις «ανταλλαγές».

Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης, όσον αφορά τις προϋποθέσεις εφαρμογής του: οι ενδεχόμενες συμφωνίες ή συνεννοήσεις τις οποίες εκθέτει η Επιτροπή δεν είναι ικανές να θίξουν αισθητά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών: η Επιτροπή δεν αναφέρει, ούτε καν συνοπτικώς, τί «ζημία» μπορεί να υπέστη το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών· επικαλείται μόνο μια έννοια πολύ αόριστη και αδέσια: ότι με τις συμφωνίες και τις συνεννοήσεις εδραιώθηκαν «καταμερισμοί εθνικού χαρακτήρα που εμποδίζουν την σκοπούμενη από τη συνθήκη οικονομική αλληλοδιείσδυση». Η Επιτροπή επικαλείται την γενική και αφηρημένη αρχή ότι κάθε συνεννόηση ή συμφωνία, έστω και αν έχει ως αντικείμενο αποκλειστικά την αγορά ενός μόνο κράτους, είναι πάντοτε, και εξ ορισμού, ικανή να διαταράξει το εμπόριο μεταξύ πλειόνων κρατών μελών. Αν η αρχή αυτή ήταν ικανή να παράσχει την ορθή ερμηνεία του άρθρου 85 παράγραφος 1, θα έπρεπε να συναχθεί ότι η προϋπόθεση που ορίζεται με το άρθρο αυτό δεν έχει καμία σημασία. Όσον αφορά το κριτήριο του κατά πόσον το αποτέλεσμα γίνεται αισθητό, είναι θεμιτό να υποτεθεί, εν όψει μιας άκαμπτης αγοράς υπό καθεστώς ολιγοπωλίου, ότι οι διαφορές ποσοτήτων και τιμών μεταξύ των εισαγωγών και εξαγωγών που όντως πραγματοποιήθηκαν κατά τα υπό κρίση έτη και εκείνων που θα είχαν πραγματοποιηθεί χωρίς την ύπαρξη συμφωνιών ή συνεννοήσεων θα ήταν εντελώς ανεπαίσθητες και χωρίς σημασία.

Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 86 της συνθήκης: κατά την Επιτροπή, η καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης συνίσταται στα ίδια εκείνα στοιχεία συμπεριφοράς που, κατά το άρθρο 85 παράγραφος 1, πρέπει να θεωρηθούν ως συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές, τα οποία η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι διαπίστωσε όταν η συλλογική δεσπόζουσα θέση δεν υπήρχε ακόμη.

Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 2 του κανονισμού 17 σε σχέση προς τα πρόστιμα.

(1) ΕΕ αριθ. L 33 της 4. 2. 1989, σ. 44.

Προσφυγή της Radio Telefis Eireann (RTE) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 1989

(Υπόθεση 76/89)

(89/C 133/06)

Η Radio Telefis Eireann (RTE), που εδρεύει στο Δουβλίνο (Δημοκρατία της Ιρλανδίας), εκπροσωπούμενη από τους Willy Alexander και Harry Ferment, δικηγόρους του δικηγορικού γραφείου Barents, Gasille & Mout της Χάγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο E. Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse, άσκησε στις 10 Μαρτίου 1989 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 89/205/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 86 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.851 — Magill TV Guide/ITP, BBC και RTE (1),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της RTE.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η Επιτροπή κάλεσε καθυστερημένα τη Συμβουλευτική Επιτροπή σε διαβουλεύσεις, χωρίς να της παράσχει σε εύθετο χρόνο τα εγκεκριμένα πρακτικά της ακροάσεως ή προσχέδιο της αποφάσεως (άρθρο 10 παράγραφος 5 του κανονισμού 17).

Ο καθορισμός της αγοράς των σχετικών προϊόντων είναι εσφαλμένος· η αγορά αυτή θα έπρεπε να περιλαμβάνει όλα τα ημερήσια εβδομαδιαία προγράμματα ραδιοτηλεοράσεως που προορίζονται για το κοινό.

Η αγορά την οποία η Επιτροπή θεωρεί κρίσιμη εν προκειμένω (Ιρλανδία και Βόρεια Ιρλανδία με ένα περίπου εκατομμύριο νοικοκυριά που κατέχουν νομότυπα τηλεοπτικούς δέκτες) είναι κατά πολύ μικρότερη από το 10 % του συνόλου της κοινής αγοράς των επίμαχων προϊόντων: δεν αποτελεί δηλαδή σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς.

Η προσφεύγουσα δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση ούτε καν στη νήσο της Ιρλανδίας. Η ύπαρξη ημερήσιων προγραμμάτων που καλύπτουν όλες τις εκπομπές και ανταγωνιστικών εβδομαδιαίων προγραμμάτων (του BBS και του ITP) περιορίζει κατά πολύ τις δυνατότητες της προσφεύγουσας να ενεργεί ανεξάρτητα.

Η προσφεύγουσα δεν τελεί κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης κατά την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΟΚ. Η ύπαρξη και μόνο ζήτησης για τη συνθετική παρουσίαση ορισμένων προϊόντων δεν σημαίνει ότι οι κάτοχοι των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας για τα προϊόντα αυτά δεν έχουν πλέον το δικαίωμα να απαγορεύουν στους τρίτους να κατασκευάζουν και να πωλούν χωρίς τη συγκατάθεσή τους προϊόντα που ενσωματώνουν το δικαίωμά τους πνευματικής ιδιοκτησίας, πράγμα που αποτελεί την ίδια την ουσία του αποκλειστικού δικαιώματός τους αυτού.

Η στάση της προσφεύγουσας δεν επηρεάζει αισθητά το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Οι ραδιοτηλεοπτικές της εκπομπές απευθύνονται στο κοινό στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας. Εκτός της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας η λήψη των προγραμμάτων της είναι δυνατή μόνο σε ένα τμήμα της Βόρειας Ιρλανδίας, πράγμα που αντιπροσωπεύει λιγότερο από το 1,6 % της τηλεοπτικής αγοράς του Ηνωμένου Βασιλείου και λιγότερο από το 0,3 % της τηλεοπτικής αγοράς της ΕΟΚ.

Η προσφεύγουσα είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 90 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ και η εφαρμογή των κανόνων περί ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΟΚ από την Επιτροπή θέτει προσκόμματα στην εκτέλεση του συγκεκριμένου έργου της προσφεύγουσας. Συνέπεια της προσβαλλόμενης απόφασης θα ήταν να σταματήσει ο οδηγός τηλεοπτικών προγραμμάτων της RTE να είναι: α) μέσο προώθησής της ιρλανδικής γλώσσας και του ιρλανδικού πολιτισμού, εφόσον με τον οδηγό αυτό επιστράτι η προσοχή στα προγράμματα και μόνο του εθνικού ιρλανδικού οργανισμού ραδιοτηλεοράσεως, β) πηγή εσόδων για τη λειτουργία της RTE και γ) μέσο προώθησής των συμφερόντων της RTE ως νομικού προσώπου υπό τις επικρατούσες συνθήκες του αυξανόμενου ανταγωνισμού για την παραγωγή προγραμμάτων.

Η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση της οποίας το διατακτικό δεν είναι αναγκαίο.

Η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση της οποίας το διατακτικό είναι αντιφατικό.

Το διατακτικό της αποφάσεως της Επιτροπής συνιστά υπέρβαση εξουσίας. Η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να διατάξει την υποχρεωτική χορήγηση αδειών. Ακόμη και αν η Επιτροπή είχε την εξουσία να διατάσσει την υποχρεωτική χορήγηση αδειών, δεν θα μπορούσε να απαγορεύσει στους αποδέκτες της αποφάσεώς της να θέσουν τέρμα στην παράβαση με άλλο τρόπο. Το διατασσόμενο μέτρο θεραπείας αντιβαίνει προς τη σύμβαση της Βέρνης, η οποία αναθεωρήθηκε στις Βρυξέλλες και κατά την οποία η δυνατότητα επιβολής περιορισμών στο αποκλειστικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού ανήκει στον εθνικό νομοθέτη και μόνο.

Η εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής θα επιδάρυνε δυσανάλογα και παράλογα την προσφεύγουσα, η οποία θα ήταν υποχρεωμένη να ελέγχει διάφορες άδειες και να επιδίδει τη συμμόρφωση των κατόχων των αδειών προς τους διαφόρους όρους των αδειών τους.

Προσφυγή του British Broadcasting Corporation και της BBC Enterprises Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Μαρτίου 1989

(Υπόθεση 77/89)

(89/C 133/07)

Το British Broadcasting Corporation, που εδρεύει στο Λονδίνο, 1, Portland Place, και η BBC Enterprises Limited, που εδρεύει στο Λονδίνο, Woodlands, Wood Lane, που εκπροσωπούνται από τους Christopher Bellamy, Q.C., και Rupert

(1) ΕΕ αριθ. L 78 της 21. 3. 1989, σ. 43.

Anderson, Barrister, οι οποίοι ενεργούν κατόπιν παραγγελίας του Robin Griffith, Solicitor του δικηγορικού γραφείου Clifford Chance, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο M. Loesch, 8, Rue Zithe, άσκησαν στις 10 Μαρτίου 1989 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- α) να ακυρώσει την απόφαση 89/205/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 86 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.851 — Magill TV Guide/ITP, BBC και RTE) (¹), καθώς και αποφάρα το BBC.
- β) επικουρικά, να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή δεν έχει κατά το κοινοτικό δίκαιο την εξουσία να υποχρεώσει το BBC να παρέχει σε οποιονδήποτε τρίτο εκ των προτέρων τον πίνακα των εβδομαδιαίων προγραμμάτων του και να επιτρέπει την ανατύπωση των προγραμμάτων αυτών είτε υπό τους όρους που θα εγκρίνει η Επιτροπή είτε υπό οποιονδήποτε άλλους όρους, περιλαμβανομένης και της παραχώρησης αδείας.

γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι προσφεύγοντες έχουν κατά το εθνικό δίκαιο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας. Δεν αποτελεί «κατάχρηση» κατά το άρθρο 86 η προστασία του ειδικού περιεχομένου του δικαιώματος αυτού. Οι προσφεύγοντες απλώς προστάτευσαν το ειδικό περιεχόμενο του δικαιώματός τους, δηλαδή το αποκλειστικό δικαίωμα να ανατυπώνουν και δημοσιεύουν τα εν λόγω προγράμματα και να προσφεύγουν στη δικαιοσύνη κατά όσων το προσβάλλουν.

Η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η πολιτική των προσφευγόντων θίγει σοβαρά τους καταναλωτές εν γένει. Οι προσφεύγοντες (και το ITP και η RTE) υποστηρίζουν ότι τα συμφέροντα των καταναλωτών εξυπηρετούνται καλύτερα με το σημερινό σύστημα. Η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η λύση που προτείνει η Επιτροπή είναι προτιμητέα από την άποψη του καταναλωτή. Το γεγονός ότι ο κάτοχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας αρνείται να συμμετάσχει στη δημιουργία ενός νέου προϊόντος ή να διευκολύνει τρίτους να αποκομίσουν κέρδη εκμεταλλευόμενοι το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας κατά τρόπο αντίθετο προς τις επιθυμίες του δικαιούχου δεν μπορεί να αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος για το λόγο και μόνο ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι το νέο αυτό προϊόν ενδέχεται να αρέσει σε ορισμένους καταναλωτές.

Η αντίληψη που εκτίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση περί δεσπόζουσας θέσης είναι τελείως τεχνητή. Το γεγονός και μόνο ότι υπάρχει ένα δικαίωμα όπως το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και ο κάτοχός του το ασκεί δεν δημι-

ουργεί αυτόματα δεσπόζουσα θέση κατά το άρθρο 86. Η σχετική αγορά είναι η παροχή ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών. Επικουρικά, ως σχετική αγορά θα μπορούσε να θεωρηθεί η εν γένει ενημέρωση για τα προγράμματα. Όποιος από τους δύο ορισμούς της σχετικής αγοράς και αν επιλεγεί, οι προσφεύγοντες δεν κατέχουν δεσπόζουσα θέση.

Τα προτεινόμενα μέσα θεραπείας είναι παράνομα, αντιβαίνουν στη σύμβαση της Βέρνης και συνιστούν κατάχρηση εξουσίας. Όποια ερμηνεία και αν δοθεί στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού 17, η Επιτροπή δεν επιτρέπεται να αποφασίζει η ίδια πώς ακριβώς θα τεθεί τέρμα στην παράβαση, όταν υπάρχουν πράγματι και άλλες εναλλακτικές λύσεις. Επιπλέον, είναι παράνομο και πρόωρο το γεγονός ότι η απόφαση επιφυλάσσει στην Επιτροπή την εξουσία εγκρίσεως των όρων χορηγήσεως των αδειών. Η Επιτροπή, για να αντιμετωπίσει ορθά μια παράβαση, πρέπει να διατάξει τους ενδιαφερόμενους να θέσουν τέρμα στην παράβαση και να τους αφήσει να αποφασίσουν τον τρόπο με τον οποίο θα το επιτύχουν.

Προσφυγή της Independent Television Publications Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Μαρτίου 1989

(Υπόθεση 91/89)

(89/C 133/08)

Η Independent Television Publications Limited, εκπροσωπούμενη από τον Alan Tyrell Q.C., κατόπιν παραγγελίας του Michael J. Reynolds, Solicitor, του γραφείου Allen & Overy, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loesch & Wolter, 8, Rue Zithe, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 17 Μαρτίου 1989, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την απόφαση 89/205/ΕΟΚ (¹).
2. Να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα της ITP.
3. Να διατάξει οποιοδήποτε άλλο μέτρο ήθελε κρίνει.

(¹) Απόφαση της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 86 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.851 — Magill TV Guide/ITP, BBC και RTE), ΕΕ αριθ. L 78 της 21. 3. 1989, σ. 43.

(¹) ΕΕ αριθ. L 78 της 21. 3. 1989, σ. 43.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Εσφαλμένη ερμηνεία και κακή εφαρμογή του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΟΚ. Αντιθέτως προς ό,τι φαίνεται να προκύπτει από την παράγραφο 20 της προσβαλλόμενης απόφασης, ούτε τα εκ των προτέρων γνωστοποιούμενα προγράμματα της προσφεύγουσας ούτε οι εβδομαδιαίοι TV times της, αποτελούν χωριστή αγορά προϊόντων για τους σκοπούς του άρθρου 86. Αν, εν τούτοις, η απόφαση δεδαιώνει ότι όλοι οι οδηγοί τηλεόρασης, περιλαμβανομένων των ανευρισκόμενων σε ημερήσιες και εβδομαδιαίες εφημερίδες, αποτελούν την αγορά των σχετικών προϊόντων, η προσφεύγουσα σαφώς δεν κατέχει δεσπόζουσα θέση σ' αυτή την αγορά, δεδομένου ότι τα 80 % των τηλεθεατών δεν χρησιμοποιούν το TV times για να ενημερώνονται επί μελλοντικών προγραμμάτων. Ακόμα και αν η αγορά των σχετικών προϊόντων είναι αυτή για τα εβδομαδιαία προγράμματα της προσφεύγουσας, η ITP κατέχει νόμιμο μονοπώλιο που έχει χορηγηθεί από εθνικό νόμο πνευματικής ιδιοκτησίας, αυτή δε η κατάσταση δεν πρέπει να συγχέεται με την οικονομική αντίληψη της δεσπόζουσας θέσης για τους σκοπούς του άρθρου 86.

Η προσφεύγουσα αρνείται ότι εκμεταλλεύτηκε καταχρηστικώς τη θέση της κατά την έννοια του άρθρου 86. Άσκησε τα συγγραφικά της δικαιώματα εντός των καθοριζόμενων από εθνικούς νόμους ορίων και δεν προέβη σε καμιά ενέργεια πέραν την προστασίας του ουσιώδους αντικειμένου των συγγραφικών της δικαιωμάτων. Η Επιτροπή δεν φαίνεται να έχει λάβει υπόψη της αν οι καταναλωτές υπέστησαν ζημία. Η United Kingdom Monopolies and Mergers Commission το έπραξε το Σεπτέμβριο 1985 και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν αποδείχθηκε ότι τα μειονεκτήματα υπερέδσαν τα πλεονεκτήματα.

Παραβίαση ουσιώδους διαδικαστικής απαιτήσεως (άρθρο 190 της συνθήκης ΕΟΚ): η απόφαση είναι πλημμελώς αιτιολογημένη, τόσο ως προς τη δεσπόζουσα θέση όσο και ως προς την καταχρηστική εκμετάλλευσή.

Κατάχρηση εξουσίας: συνιστά κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής το να υποχρεώνει την προσφεύγουσα να παραιτηθεί των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας της υπέρ τρίτων ώστε να επιτρέψει τη δημιουργία εντελώς νέας αγοράς με νέο προϊόν.

Η επιδιωκόμενη θεραπεία της καταστάσεως παραβιάζει τη σύμβαση της Βέρνης, καθόσον θα υποχρέωνε την προσφεύγουσα να μοιραστεί το σύνολο των δικαιωμάτων της με τρίτους από τη στιγμή της γενέσεως αυτών των δικαιωμάτων και πριν της παρασχεθεί η ευκαιρία να εκμεταλλευθεί τα δικαιώματά της με πρώτη δημοσίευση. Παρόλον ότι η διατύπωση της αποφάσεως φαίνεται να παρέχει στην προσφεύγουσα την επιλογή να χορηγήσει ή όχι άδειες, η επιλογή είναι απατηλή, εφόσον η μόνη εναλλακτική λύση για την ITP συνίσταται στο να παραιτηθεί εντελώς των συγγραφικών της δικαιωμάτων. Η Επιτροπή, στην πραγματικότητα, με την απόφασή της ισχυρίζεται ότι έχει την εξουσία να διατάξει την προσφεύγουσα να χορηγήσει άδειες υπό όρους που θα εγκρίνει ή ίσως θα υπαγορεύσει η Επιτροπή.

Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας: το διαταχθέν με την απόφαση μέτρο είναι δυσανάλογο, διότι στερεί από τα συγγραφικά δικαιώματα της ITP τα ουσιώδη χαρακτηριστικά τους, συγκεκριμένα το αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής και δημοσιεύσεως, και έτσι την κυρία αξία τους.

Το δικαίωμα εισπράξεως δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως (royalties) δεν συνιστά συγκρίσιμη εναλλακτική λύση ίσης αξίας προς το δικαίωμα πρώτης προσδόσεως στην αγορά και απαγορεύσεως αναπαραγωγής των καλυπτομένων με τα συγγραφικά της δικαιώματα δημοσιευμάτων.

Προσφυγή Fabbbrica Pisana SpA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Μαρτίου 1989

(Υπόθεση 97/89)

(89/C 133/09)

Η εταιρία Fabbbrica Pisana SpA, που εδρεύει στο Μιλάνο, εκπροσωπούμενη από τον Pierre van Ommelsaghe, δικηγόρο στο Cour de Cassation του Βελγίου, και Bernard van de Walle de Ghelcke, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Jean-Claude Wolter, 8, Rue Zithe, άσκησε στις 22 Μαρτίου 1989 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει τα άρθρα 1, 2 και 3 της προσβαλλόμενης απόφασης (1) καθόσον την αφορούν.
2. Να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης απόφασης καθόσον της επιβάλλει πρόστιμο· επικουρικώς να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο αυτό.
3. Να καταδικάσει την καθώς στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

(Η αγορά βάλου που προορίζεται για τις οικοδομές)

Ανακριδής εκτίμηση πραγματικών περιστατικών και έλλειψη αποδείξεων:

- Η Επιτροπή δεν αποδεικνύει τις συστηματικές τροποποιήσεις των τιμολογίων.
- Ως προς την κατάταξη των χονδρεμπόρων σε κατηγορίες:
 - η Επιτροπή δεν αποδεικνύει συμπτώσεις τόσο σημαντικές που να μην μπορούν να οφείλονται παρά σε εναρμόνιση.

(1) Απόφαση 89/93/ΕΟΚ της Επιτροπής της 7ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 33 της 4. 2. 1989, σ. 44).

- η Επιτροπή δεν θεμελιώνει την εκτίμηση ότι τα κριτήρια κατατάξεως δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτά με έρευνα της αγοράς.
- Ως προς τις σχέσεις μεταξύ των παραγωγών: οι ισχυρισμοί της Επιτροπής είναι ανακριβείς, τα δε στοιχεία που επικαλείται δεν αποδεικνύουν επαρκώς την ύπαρξη συμπτύξεων ή συμφωνιών μεταξύ παραγωγών.
- Ως προς τις σχέσεις μεταξύ των παραγωγών και χονδρεμπόρων:
 - τα έγγραφα και τα άλλα δευτερεύουσας σημασίας στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή δεν αποδεικνύουν την οργάνωση των παραγωγών και την επιρροή που ασκούν επί των συσκέψεων και της εμπορικής πολιτικής των χονδρεμπόρων.
 - η Επιτροπή δεν εξέτασε και εν πάση περιπτώσει δεν έλαβε υπόψη το πραγματικό οικονομικό πλαίσιο στο οποίο εξελίσσονται οι σχέσεις μεταξύ παραγωγών και χονδρεμπόρων.

Παραβίαση της έννοιας της εναρμονισμένης πρακτικής (άρθρο 85 παράγραφος 1): από τη διαπίστωση μιας παράλληλης ή συγκλίνουσας συμπεριφοράς επιχειρήσεων ολιγοπωλείου που συνίσταται στη δημοσίευση πανομοιότυπων τιμολογίων επί μακρά περίοδο, στην εφαρμογή της ίδιας κλίμακας εκπτώσεων και στην εφαρμογή ενιαίων όρων πωλήσεων στους ίδιους πελάτες — ακόμη και αν τα στοιχεία αυτά αποδεικνύονται πράγματι — δεν συνάγεται το συμπέρασμα ότι η συμπεριφορά αυτή μπορεί να οφείλεται μόνον σε εναρμονισμένη πρακτική. Οι ενδείξεις άμεσων ή έμμεσων επαφών ή προσυμφωνημένης συμπεριφοράς που επισημαίνει ελικοδικώς η Επιτροπή ούτε αποδεικνύονται ούτε ασκούν επιρροή και δεν αρκούν, ενόψει άλλων βασίμων εξηγήσεων που στηρίζονται στα χαρακτηριστικά της αγοράς, να αποδείξουν ότι η παράλληλη συμπεριφορά ήταν αποτέλεσμα κοινής δούλησης συνεργασίας η οποία χαρακτηρίζει την εναρμονισμένη πρακτική.

Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν θεμελιώνει την απόφασή της επισημαίνοντας, ως απόδειξη για την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής, το γεγονός ότι οι παραγωγοί έλαβαν πληροφορίες σχετικά με την αγορά και τη συμπεριφορά των ανταγωνιστών τους, κατά τις επαφές τους με τον εκπρόσωπο των χονδρεμπόρων.

(Η αγορά υάλου που προορίζεται για τα αυτοκίνητα)

(Ως προς τις τιμές πωλήσεως προς τον όμιλο FIAT). Οι ενιαίες και ταυτόχρονες μειώσεις ή αυξήσεις των τιμών δεν αποδεικνύονται όπως δεν αποδεικνύεται και η ύπαρξη συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής σχετικά μ' αυτές τις μειώσεις και αυξήσεις.

Η Επιτροπή δεν αποδεικνύει την ύπαρξη συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ των παραγωγών που είχε ως αντικείμενο την εφαρμογή ενιαίων τιμολογιακών διακυμάνσεων στις ημερομηνίες που αναφέρει ούτε αιτιολογεί επαρκώς κατά νόμο την απόφασή της ως προς αυτό το σημείο.

(Ως προς τις τιμές που εφαρμόζονται έναντι της Alfa Romeo). Η Επιτροπή δεν αποδεικνύει την ύπαρξη συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ των παραγωγών που έχει ως αντικείμενο την εφαρμογή ενιαίων τιμολογιακών αυξήσεων έναντι της Alfa Romeo κατά τις ημερομηνίες και περιόδους που αναφέρει, ούτε αιτιολογεί επαρκώς κατά νόμο την απόφασή της ως προς αυτό το σημείο.

(Ως προς τις φερόμενες ως «κατανομές προμηθειών» στη FIAT). Η Επιτροπή δεν αποδεικνύει την ύπαρξη συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ των τριών παραγωγών με αντικείμενο την κατανομή προμηθειών προς τη FIAT.

(Ως προς τις ανταλλαγές προϊόντων). Η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι οι αμοιβαίες ανταλλαγές είχαν ως αντικείμενο τη διατήρηση των ποσοστών διεισδύσεως κάθε παραγωγού και την επίτευξη των ποσοστώσεων που συμφώνησαν μεταξύ τους. Η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι οι πωλήσεις είχαν κυρίως σχέσεις με το πάχος και το χρώμα που δεν κατασκευάζει ο ένας ή ο άλλος παραγωγός ούτε ότι ο αντικειμενικός σκοπός ήταν να έχουν στη διάθεσή τους οι παραγωγοί όλες τις ποικιλίες του προϊόντος· εξάλλου η Επιτροπή δεν αιτιολογεί επαρκώς κατά νόμο την απόφασή της ως προς αυτό το σημείο. Από τις σημειώσεις και τα τηλετυπήματα που επικαλείται δεν αποδεικνύεται ο εν λόγω αντικειμενικός σκοπός.

(Ως προς τις προμήθειες προς την Piaggio). Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις διευκρινίσεις που έδωσε η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως όσον αφορά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ζήτησης υάλου για τα αυτοκίνητα από την Piaggio και όσον αφορά το στόχο του ορθολογικού συνδυασμού της προσφεύγουσας και της SIU και ως εκ τούτου κατέληξε σε ανακριδή και ανεπαρκή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία που συνθέτουν το οικονομικό πλαίσιο και ιδίως το γεγονός ότι η FIAT κατέχει θέση μονοπωλίου, κατά την εκτίμηση του περιοριστικού, από πλευράς ανταγωνισμού, χαρακτήρα της επίμαχης συμπεριφοράς αν υποθεθεί ότι αποδεικνύεται. Επομένως, καταλήγει σε ανακριδή και ανεπαρκή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

(Οι ανταλλαγές προϊόντων μεταξύ παραγωγών)

Ανακριδής εκτίμηση πραγματικών περιστατικών και έλλειψη αποδείξεων

— Ανακριδής εκτίμηση των λόγων που απαγορεύουν τις ανταλλαγές προϊόντων στη διομηχανία επίπεδης υάλου, καθώς και της φύσεως των ανταλλαγών αυτών, ιδίως όσον αφορά την προσφεύγουσα.

- Εσφαλμένη εκτίμηση του οικονομικού οφέλους που αντιπροσωπεύει η ειδικευση, το οποίο φέρεται ως εξουδετερούμενο από τις ανταλλαγές που σκοπούν να δώσουν τη δυνατότητα στον καθένα να διαθέτει όλο το φάσμα των προϊόντων.
- Ανακριδής εκτίμηση της δομής της αγοράς. Η δομή αυτή δεν επιτρέπει στους επιχειρηματίες να επωφελοούνται συστηματικά από τις παροδικές ή διαρθρωτικές ελλείψεις των ανταγωνιστών.
- Η πρακτική των ανταλλαγών προϊόντων δεν έχει χαρακτήρα αναγκαστικό ή δεσμευτικό.
- Η Επιτροπή δεν ερμήνευσε ορθά ή εν πάση περιπτώσει αστόχως επικαλείται τα στοιχεία στα οποία στηρίζεται για να ισχυριστεί, i) ότι οι ανταλλαγές δίνουν την ευκαιρία στους παραγωγούς να γνωρίζουν τα τιμολόγια και τις τιμές στις οποίες πωλούν οι ανταγωνιστές και να συμφωνούν για τη συμπεριφορά που θα τηρήσουν στην αγορά και ii) ότι οι ανταλλαγές συνοδεύονται από συμφωνίες ως προς τις τιμές μεταπωλήσεως ή τον προορισμό των ανταλλασσόμενων προϊόντων.
- Η Επιτροπή προσδιόρισε ανακριδώς τις ποσότητες επί των οποίων στηρίχθηκε για να αποδείξει τη σχετική σημασία των ανταλλαγών προϊόντων και τις επικαλείται χωρίς έρεισμα.
- Ανακριδής εκτίμηση των ανταλλαγών μεταποιημένων προϊόντων.

Οι ανταλλαγές προϊόντων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα δεν έχουν ούτε ως στόχο ούτε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού: η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ως περιοριστικό του ανταγωνισμού το στοιχείο ότι η παραγωγή αλληλοσυμπληρώνει το φάσμα των προϊόντων τους μέσω ανταλλαγών προϊόντων. Η Επιτροπή δεν εκτίμησε ορθά τα χαρακτηριστικά και τους όρους λειτουργίας της αγοράς επίπεδης υάλου. Οι περιορισμοί του ανταγωνισμού που διαπιστώνει η Επιτροπή σχετικά με ορισμένα σημεία των ανταλλαγών προϊόντων συνάγονται δεδισμένα από ορισμένα έγγραφα των οποίων δεν ερμηνεύθηκαν ορθά η σημασία και το περιεχόμενο.

(Η εφαρμογή του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΟΚ)

Η έννοια της δεσπόζουσας θέσης που κατέχουν διάφορες επιχειρήσεις δεν μπορεί να εφαρμοστεί παρά μόνο στην περίπτωση επιχειρήσεων του ίδιου ομίλου. Επικουρικώς, το άρθρο 86 αφορά τις ανεξάρτητες επιχειρήσεις μόνον όταν αποδεικνύεται πράγματι ότι συνεργάζονται στη διαχείριση των υποθέσεών τους και έχουν καταργήσει τον μεταξύ τους ανταγωνισμό και όχι στις επιχειρήσεις που κατέχουν θέση περιορισμένου ολιγοπωλίου.

Ανακριδής εκτίμηση των στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή προκειμένου να κρίνει ότι οι εν λόγω τρεις επιχειρήσεις κατέχουν συλλογικώς δεσπόζουσα θέση.

Η εφαρμογή αμφοτέρων των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης στις ίδιες συμπεριφορές είναι παράνομη και δεν συνάδει προς το σύστημα που προβλέπει η συνθήκη. — Η

Επιτροπή δεν αναφέρει συγκεκριμένα κατά τί συνιστούν καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης οι συμπεριφορές τις οποίες συνοψίζει με απλή αναφορά σε παλαιότερες διαπιστώσεις στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 85. Επομένως, η απόφαση δεν αιτιολογείται επαρκώς. — Η συμπεριφορά που επικαλείται η Επιτροπή δεν αποτελεί καθόλου «μέσα διαφορετικά από εκείνα στα οποία στηρίζεται ο κανονικός ανταγωνισμός μεταξύ προϊόντων ή υπηρεσιών». Η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις, με τη συμπεριφορά τους, i) περιόρισαν τη δυνατότητα επιλογής των καταναλωτών ή τις αγορές των άλλων παραγωγών επίπεδης υάλου και ii) στέρησαν τους πελάτες από τη δυνατότητα να εκμεταλευτούν τον ανταγωνισμό των προμηθευτών όσον αφορά τις τιμές.

(Λίαν επικουρικώς, ως προς το πρόστιμο)

Δεν αποδεικνύεται η ύπαρξη συμφωνιών ή εναρμονισμένης πρακτικής σχετικά με τις ποσοστώσεις προμηθειών προς τη FIAT μεταξύ της προσφεύγουσας, της SIU και της Vernante Pennitalia από την 1η Ιανουαρίου 1982. Οι περισσότερες από τις παραβάσεις δεν είναι της παραδοσιακής μορφής. Η Επιτροπή καινοτομεί, i) χαρακτηρίζοντας ως «εναρμονισμένη πρακτική» τις επαφές με τους εκπροσώπους των χονδρεμπόρων, ii) καταδικάζοντας τις ανταλλαγές προϊόντων μεταξύ παραγωγών και συγκεκριμένα τις συμφωνίες για την αλληλοσυμπλήρωση του φάσματος προϊόντων και iii) χρησιμοποιώντας για πρώτη φορά την έννοια της συλλογικής δεσπόζουσας θέσης.

Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα στοιχεία που προκύπτουν από τους πραγματικούς συσχετισμούς δυνάμεων μεταξύ, αφενός, των μερών και, αφετέρου, των άλλων επιχειρηματιών και ιδίως, i) των χονδρεμπόρων και των ενώσεών τους και ii) του κατασκευαστή αυτοκινήτων FIAT.

Προσφυγή της PPG-Vernante Pennitalia SPA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Μαρτίου 1989

(Υπόθεση 98/89)

(89/C 133/10)

Η PPG-Vernante Pennitalia SPA, με έδρα τη Γένοβα της Ιταλίας, Corso Aurelio Saffi, 37, εκπροσωπούμενη από τους Gianni Manca και A. J. Manca Graziadei, δικηγόρους Ρώμης, και Michel Waelbroeck και Alexandre Vandencastele, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse, άσκησε στις 23 Μαρτίου 1989 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την απόφαση 89/93/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ (υπόδ. IV/31.906 — επίπεδος ύαλος), κατά το μέρος κατά το οποίο διαπιστώνει ότι:

α) η VP μετέσχε από την 1 Ιουνίου 1983 έως τις 10 Απριλίου 1986 σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που αφορούσαν τις τιμές και τους όρους πωλήσεως και σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που είχαν σκοπό να επηρεάσουν την πολιτική αγορών και πωλήσεων των κυριότερων χονδρεμπόρων στην αγορά του επίπεδου γυαλιού στους άλλους τομείς εκτός από το αυτοκίνητο·

β) η VP μετέσχε από τις 11 Μαΐου 1983 μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1986 σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που αφορούσαν τις τιμές που θα ίσχυαν για τον όμιλο Fiat στον τομέα του επίπεδου γυαλιού για τα αυτοκίνητα·

γ) η VP μετέσχε από την 1η Ιανουαρίου 1982 έως την 30η Ιουνίου 1987 σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που αφορούσαν την κατανομή ποσοστών για τον εφοδιασμό του ομίλου FIAT με επίπεδο γυαλί στον τομέα του αυτοκινήτου·

δ) η VP μετέσχε από την 1η Ιανουαρίου 1982 έως την 31η Δεκεμβρίου 1986 σε συμφωνίες ανταλλαγής προϊόντων στον τομέα του επίπεδου γυαλιού οι οποίες είχαν σκοπό να επιτύχουν την κατανομή της αγοράς,

και επιβάλλει πρόστιμο στη VP για τους λόγους αυτούς,

2. Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

(Όσον αφορά το τμήμα της αποφάσεως που αφορά το γυαλί που δεν προορίζεται για τον τομέα των αυτοκινήτων)

Οι τιμοκατάλογοι της προσφεύγουσας δεν ήταν οι ίδιοι με τους τιμοκαταλόγους των δύο άλλων παραγωγών ούτε ήταν ίδιες ή κοντινές οι ημερομηνίες αποστολής των τιμοκαταλόγων αυτών. Η ενδεχομένως προς τα έξω υφισταμένη ομοιότητα τιμών αποτελεί συνέπεια της φύσεως του προϊόντος και της αγοράς και της πολιτικής της προσφεύγουσας να προσαρμόζει τις τιμές της στις εξελίξεις της αγοράς.

Ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή αναφέρεται στην ταξινόμηση δήθεν των πελατών δεν στηρίζεται σε γεγονότα ή έγγραφα που αφορούν την προσφεύγουσα. Είναι εσφαλμένο να υποστηρίζεται ότι οι εκπτώσεις της προσφεύγουσας ήταν οι ίδιες όπως των ανταγωνιστών της. Οι δυνατότητες ανταγωνισμού στην αγορά ως προς τις τιμές είναι περιορισμένες:

πράγματι, λόγω της ομοιογένειας των προϊόντων, οι τιμές και οι εκπτώσεις δεν είναι δυνατό να διαφέρουν κατά πολύ, ενώ οι πελάτες είναι μεγάλες επιχειρήσεις και αποτελούν εξίσου τουλάχιστον ισχυρούς οικονομικούς παράγοντες. Επιπλέον η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι, αντίθετα από τους ανταγωνιστές της, δεν αναπτύσσει κατασκευαστικές δραστηριότητες και οι κατασκευαστές — πελάτες της αντιπροσωπεύουν το 55 % τουλάχιστον των πωλήσεών της γυαλιού που δεν χρησιμοποιείται στα αυτοκίνητα, έχει διαφορετικά συμφέροντα από ό,τι οι ανταγωνιστές της.

(Όσον αφορά τους ισχυρισμούς που αναπτύσσει η Επιτροπή στην απόφασή της σχετικά με το γυαλί που χρησιμοποιείται στα αυτοκίνητα)

Τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία η Επιτροπή στηρίζει τους ισχυρισμούς της σχετικά με τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές περί τιμών συνίστανται σε εσωτερικά έγγραφα των ανταγωνιστών της και περιέχουν λίγες μόνο αναφορές στην προσφεύγουσα. Η στάση της προσφεύγουσας στην αγορά αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα όχι μόνο δεν έλαβε μέρος σε εναρμονισμένες πρακτικές, αλλά επέδειξε στάση που ενίσχυε τον ανταγωνισμό, πράγμα που η Fiat χρησιμοποίησε στις διαπραγματεύσεις της και τις συζητήσεις της με τους άλλους προμηθευτές της.

Η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η VP μετέσχε σε συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές σε σχέση με τις τιμές της αγοράς γυαλιού για αυτοκίνητα στην Ιταλία το 1985/86 βασίζεται σε εσφαλμένα και μόνο περιστατικά. Αν εξεταστεί η πραγματική πολιτική τιμών της VP, προκύπτει σαφώς ότι οι τιμές της ήταν πάντοτε χαμηλότερες από τις τιμές των ανταγωνιστών της. Η VP αύξησε τις τιμές της λιγότερες φορές από ό,τι οι ανταγωνιστές της κατά την κρίσιμη περίοδο και ο χρόνος των αυξήσεων αυτών απείχε πάντα, κατά πολλούς τουλάχιστον μήνες, από το χρόνο των αυξήσεων των ανταγωνιστών της.

Οι ισχυρισμοί της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές για την κατανομή της αγοράς βασίζονται σε έγγραφα («πίνακες FIAT») των οποίων η ύπαρξη δεν αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε καμία τέτοια συμφωνία ή εναρμονισμένη πρακτική, δεδομένου ότι ήταν πολύ απλό για την Fabbrica Pisana να συλλέξει τα στοιχεία αυτά χωρίς να απευθυνθεί στους ανταγωνιστές της.

(Όσον αφορά τις ανταλλαγές προϊόντων)

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η πρακτική της να πουλάει και να αγοράζει επίπεδο γυαλί προς και από τους ανταγωνιστές της, όταν κρίνει ως ανεξάρτητη επιχειρηματική μονάδα ότι αυτό εξυπηρετεί τα διομηχανικά και εμπορικά συμφέροντά της, δεν είναι καθόλου επιζήμια για τα συμφέροντα των πελατών της, αλλά αντίθετα τα εξυπηρετεί εν γένει. Οι αγορές της από την SIV και την FP δεν αφορούσαν προϊόντα τα οποία δεν μπορεί να παράγει. Η προσφεύγουσα ποτέ δεν δέχθηκε και ποτέ δεν επέβαλε όρους σχετικά με τη μεταπώληση των προϊόντων που πουλούσε στην FP και στη SIV. Η προσφεύγουσα μεταπούλούσε τα προϊόντα που είχε αγοράσει από τους ανταγωνιστές της ανταγωνιστικά προς αυτούς και υπό τους ίδιους όρους όπως και την παραγωγή της. Επειδή δε επρόκειτο για περιορισμένες ποσότητες, δεν δημιουργήθηκε καμία εξάρτηση από την SIV ή την FP. Οι

πωλήσεις και αγορές αυτές δεν συνεπάγονταν την κατανομή της αγοράς, αλλά έδιναν στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικότερα τις δυνατότητες παραγωγής της και να μειώσει τα έξοδά της. Οι αγορές και πωλήσεις αυτές όχι μόνο δεν δέχονται τον ανταγωνισμό και τον τελικό καταναλωτή, αλλά έχουν αντίθετα πολύ θετικά αποτελέσματα, επειδή δίνουν τη δυνατότητα ορθολογικής οργάνωσης της παραγωγής χωρίς να μειώνεται ο αριθμός των προσφερόντων.

Οι πωλήσεις και αγορές γυαλιού για αυτοκίνητα που πραγματοποιήσε η προσφεύγουσα προς και από την SIV και την FP δεν μπορούσαν να έχουν τις συνέπειες που περιγράφει η Επιτροπή στην απόφασή της και δεν υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι πωλήσεις και αγορές αυτές μπορούσαν να αποτελέσουν μέσο για την επίτευξη της κατανομής των πωλήσεων προς τους κατασκευαστές αυτοκινήτων. Ο μόνος σκοπός και το μόνο αποτέλεσμα των πωλήσεων και αγορών αυτών ήταν η αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των δυνατοτήτων παραγωγής των παραγωγών γυαλιού, πράγμα που μόνο τα συμφέροντα των κατασκευαστών αυτοκινήτων μπορούσε να εξυπηρετήσει. Πράγματι, η διαπραγματευτική ισχύς των κατασκευαστών αυτοκινήτων υπεραρκούσε για να τους δώσει τη δυνατότητα να επωφεληθούν από οποιαδήποτε εξοικονόμηση εξόδων που θα επιτύγχαναν οι παραγωγοί γυαλιού.

(Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί της συλλογικής δεσπόζουσας θέσης)

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή σχετικά με το άρθρο 86 είναι τελείως αδικαιολόγητα, όχι μόνο επειδή η ίδια ποτέ δεν μετέσχε στις πρακτικές οι οποίες κατά την Επιτροπή αποτελούν καταχρήσεις δεσπόζουσας θέσης, αλλά και επειδή η Επιτροπή δεν εκτίμησε ορθά τη σχετική γεωγραφική αγορά και τη σχετική αγορά του προϊόντος και δεν έδωσε καμία δάσιμη εξήγηση για το ότι πρόσθεσε, πράγμα τεχνητό, τα μερίδια που κατέχουν στην αγορά η προσφεύγουσα, η SIV και η FP.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 24 Απριλίου 1989

(Υπόθεση 146/89)

(89/C 133/11)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Robert C. Fischer, νομικό της σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner C 254, Kirchberg, άσκησε στις 24 Απριλίου 1989 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 170/83 (1), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού, επειδή σε ορισμένες περιοχές καθόρισε, σε σχέση με τις διευθετήσεις της αλιείας που προβλέπονται στις ανωτέρω διατάξεις για τις παράκτιες ζώνες του Ηνωμένου Βασιλείου, νέες γραμμές δάσεως οι οποίες βρίσκονται μακρύτερα από την ακτή από ό,τι οι γραμμές δάσεως που ίσχυαν στις 25 Ιανουαρίου 1983,
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 170/83 απαριθμεί όλα τα ειδικά αλιευτικά δικαιώματα και τις αλιευτικές δραστηριότητες (με την εξαίρεση των δικαιωμάτων γειτονίας) που μπορούν να αξιώνουν τα κράτη μέλη κατά το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 170/83, σε συνδυασμό με το άρθρο 100 της πράξεως προσχωρήσεως του 1972. Το παράρτημα, δεδομένου ότι αποτελεί πίνακα των προστατευόμενων αυτών αλιευτικών δραστηριοτήτων, όπως καθορίστηκαν και παγιώθηκαν μετά από διαπραγματεύσεις, αναφέρεται κατ' ανάγκη στις γεωγραφικές ζώνες που είχαν καθοριστεί πριν από την έκδοση του κανονισμού, δηλαδή πριν από τις 25 Ιανουαρίου 1983. Δεδομένου ότι τα όρια των γεωγραφικών αυτών ζωνών μετρώνται από τις γραμμές δάσεως του οικείου κράτους μέλους, οι παράκτιες ζώνες που αναφέρονται στο παράρτημα πρέπει να μετρώνται από τις γραμμές δάσεως που ίσχυαν στις 25 Ιανουαρίου 1983. Αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει το Ηνωμένο Βασίλειο, τα κράτη μέλη δεν είναι ελεύθερα να αλλάζουν τις γραμμές δάσεως και επομένως να μεταβάλλουν μονομερώς το ουσιαστικό περιεχόμενο των προστατευόμενων αλιευτικών δραστηριοτήτων. Όσον αφορά τις αλιευτικές δραστηριότητες που καθορίζονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 170/83, το γεγονός ότι το Ηνωμένο Βασίλειο μετέβαλε σε ορισμένες περιοχές από την 1η Οκτωβρίου 1987 τα όρια των 6 και 12 μιλίων, δεν θίγει το δικαίωμα των σκαφών των άλλων κρατών μελών να εξακολουθήσουν να ασκούν τις δραστηριότητες αυτές στα θαλάσσια ύδατα του Ηνωμένου Βασιλείου που περιέχονται μεταξύ του ορίου των 6 και του ορίου των 12 μιλίων, τα όρια δε αυτά υπολογίζονται από τις γραμμές δάσεως που ίσχυαν στις 25 Ιανουαρίου 1983. Επομένως, οποιοδήποτε εμπόδιο θέτουν οι βρετανικές αρχές στη συνέχιση των αλιευτικών αυτών δραστηριοτήτων αποτελεί παράβαση του άρθρου 6 και του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 170/83, σε συνδυασμό με το άρθρο 100 της πράξεως προσχωρήσεως του 1972.

(1) ΕΕ αριθ. L 24 της 27. 1. 1983, σ. 1.